

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Sžfk/39/2017
Identifikačné číslo spisu: 1015201095
Dátum vydania rozhodnutia: 19.06.2018
Meno a priezvisko: JUDr., Ing. Miroslav Gavalec
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:1015201095.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný v právnej veci žalobcu (v konaní sťažovateľ): Prešovská univerzita v Prešove, so sídlom Ul. 17. novembra č. 15, 080 01 Prešov, IČO: 17 070 775, zast.: CHMELO & PARTNERS advokátska kancelária, spol. s r.o., advokátske spoločenstvo so sídlom Royova č. 9, 921 01 Piešťany, IČO: 47 255 633, proti žalovanému: Výskumná agentúra (pôvodne ako Agentúra Ministerstva školstva, vedy, výskumu a športu SR pre štrukturálne fondy EÚ), so sídlom Hanulova č. 5/B, 841 01 Bratislava, IČO: 31 819 494, vo veci všeobecnej správnej žaloby, o kasačnej sťažnosti proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave zo dňa 7. decembra 2016 č.k. 6S/162/2015-117, takto

rozhodol:

- I. Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť zamietá.
- II. Účastníkom právo na náhradu trov kasačného konania nepriznáva.

Odôvodnenie

I. Konanie na správnom orgáne

1. Prostredníctvom úradného listu s priloženou Správou o zistenej nezrovnalosti (ďalej tiež „Správa o nezrovnalosti“) ako aj Žiadosťou o vrátenie finančných prostriedkov, všetky uvedené dokumenty z rovnakého dátumu 04.06.2015 (ďalej spoločne len „preskúmaný úradný list“ - č.l. 48, č.l. 49 a č.l. 59) žalovaný oznámil žalobcovi, že s poukazom na Zmluvu o poskytnutí nenávratného finančného príspevku (ďalej len „zmluva NFP“, resp. „NFP“ - č.l. 11) je povinný vrátiť tam vyčíslené finančné prostriedky poskytnuté tak z prostriedkov Európskej únie ako aj štátneho rozpočtu Slovenskej republiky so splatnosťou uvedenej sumy do 29.07.2015.

2. Porušené predpisy pri verejnom obstarávaní projektu s označením „Modernizácia IKT a infraštruktúry Prešovskej univerzity“ na úrovni Slovenskej republiky sú podľa žalovaného nasledujúce:

- požadovaním dokladu o oprávnení podnikateľ spolu s overenou kópiou platného potvrdenia o zapísaní do zoznamu podnikateľov došlo k porušeniu ustanovení § 128 ods. 1 zákona č. 25/2006 Z.z. o verejnom

obstarávaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zák. č. 25/2006 Z. z.“),
- v procese verejného obstarávania zo strany prijímateľa došlo k porušeniu ustanovení § 9 ods. 2 a § 27 ods. 1 zák. č. 25/2006 Z. z.

II.

Konanie na správnom súde

A)

3. Proti úradnému listu podal žalobca prostredníctvom právneho zástupcu žalobu z 03.07.2015 na Krajský súd v Bratislave.

4. Po opise skutkového stavu žalobca brojil s poukazom na citované ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku ako aj zákona č. 528/2008 Z. z. o pomoci a podpore poskytovanej z fondov Európskeho spoločenstva (ďalej na účely uznesenia len „zák. č. 528/2008 Z. z.“) proti odôvodneniu uloženia povinnosti vrátiť finančné prostriedky.

5. Svoj názor na preskúmateľnosť preskúmaného úradného listu žalobca najmä odôvodňoval nasledovne:

„V zmysle vyššie označených ustanovení osobitného zákona č. 528/2008 Z.z. o pomoci a podpore poskytovanej z fondov Európskej únie v znení neskorších predpisov (ďalej ako: „zák. o pomoci a podpore“), tiež s poukazom na ustanovenie § 24 ods. 1, 24b ods. 1 a 2 a 24c je zrejmé, že Správa o zistenej nezrovnalosti č. N21501053/S01 zo dňa 04.06.2015 vydaná žalovaným (ďalej ako „Správa o nezrovnalosti“), i keď neobsahuje formálne atribúty správneho rozhodnutia, zasahuje do práv a záujmov žalobcu, jej dôsledkom je vrátenie poskytnutých finančných prostriedkov v rozsahu zistenej nezrovnalosti a možný sankčný postih v rozsahu 1,5 násobku zistenej nezrovnalosti v prípade, ak žalobca k vráteniu finančných prostriedkov nepristúpi.

Žalobca preto, v zmysle § 247 a nasl. zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „OSP“), podáva žalobu na preskúmanie zákonnosti Správy o nezrovnalosti, ako aj na preskúmanie Žiadosti o vrátenie finančných prostriedkov č. 262501/Z04 zo dňa 04.06.2015 vydanú žalovaným (ďalej ako „Žiadosť o vrátenie“) na základe Správy o nezrovnalosti, ako aj postupu, ktorý vydaniu týchto rozhodnutí predchádzal a žalobu odôvodňuje tak ako nasleduje“.

6. Tiež sa žalobca vyjadril k tvrdenej nezákonnosti preskúmaného úradného listu ako aj k postupu žalovaného a požiadal o priznanie odkladu vykonateľnosti preskúmaného úradného listu (viď bod IV. žaloby) s poukazom najmä na negatívne dopady na pedagogický proces.

B)

7. Krajský súd v Bratislave ako správny súd v zmysle prechodného ustanovenia 491 ods. 1 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej tiež „S.s.p.“, resp. „Správny súdny poriadok“) preskúmal v prvom rade podmienky prípustnosti súdneho prieskumu žalobou preskúmaného úradného listu a dospel k záveru, že žalobu je potrebné odmietnuť pre jej neprípustnosť, nakoľko výsledné materiály z vykonanej kontroly a postup pri ich vypracovaní nepodliehajú súdnemu prieskumu v rámci úpravy správneho súdnictva, keďže nie sú rozhodnutím správneho orgánu v zmysle Správneho súdneho poriadku. Kontrola postupu zadávania zákazky predstavuje len jednu z dohľadových kompetencií žalovaného. Na uvedenom právnom základe preto postupom podľa ustanovenia § 98 ods. 1 písm. g) S.s.p. vo svojom uznesení (ďalej len „napadnuté uznesenie“) rozhodol o odmietnutí žaloby.

8. Po rekapitulácii skutkových zistení a postupov, ktoré predchádzali vydaniu preskúmaného úradného listu, s poukazom na relevantné ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku, Správneho súdneho poriadku ako aj zák. č. 528/2008 Z. z. a zák. č. 25/2006 Z. z. a tiež na uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Sžf/26/2012 zo dňa 29. novembra 2012 ako aj sp.zn 4Sžf/56/2015 zo dňa 8. júna 2016 správny súd ustálil právny názor, že Správa o nezrovnalosti ako taká nepodlieha súdnemu prieskumu v správnom súdnictve, pretože sama o sebe nepredstavuje zásah do práva a právom chráneného záujmu kontrolovaného subjektu (žalobcu). Správu o nezrovnalosti je možné považovať podľa názoru správneho súdu len za akýsi výstup kontroly, ktorý sa nemohol nijako dotknúť právneho

zostavenia žalobcu a spôsobiť mu ujmu na jeho právach.

9. Ďalej správny súd upozornil, že v Správe o nezrovnalosti absentuje právne vynútiteľný výrok o povinnosti vrátiť poskytnuté finančné prostriedky. Skutočnosť, že došlo k finančnému vyčísleniu nezrovnalosti a jeho popisu, sama osebe ešte nezakladá povinnosť žalobcu vrátiť finančné prostriedky. Správou o nezrovnalosti ani Žiadosťou o vrátenie finančných prostriedkov nebol žalobca zaviazaný k vráteniu finančných prostriedkov. Podľa správneho súdu ide len o písomnosť s informatívnym charakterom, a preto ju možno považovať za podkladové rozhodnutie, majúce predbežnú povahu vzhľadom na zákonný postup vyplývajúci z § 27a zák. č. 528/2008 Z. z.

10. Záverom správny súd zdôraznil, že právo žalobcu na poskytnutie prostriedkov z fondov Európskej únie, ktorého ochrany sa žalobca touto žalobou domáha, nepatrí medzi základné ľudské práva a slobody, ktorých výpočet je obsiahnutý v druhej hlave Ústavy Slovenskej republiky a Dohovore o ochrane základných práv a ľudských slobôd, a preto prejednávajúcu vec nie je možné posudzovať podľa čl. 46 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky. Preto správny súd odmietol žalobu postupom podľa § 98 ods. 1 písm. g) S.s.p.

III.

Kasačná sťažnosť/stanoviská

A)

11. Proti napadnutému uzneseniu sťažovateľ povinne zastúpený advokátom v zákonnej lehote podal kasačnú sťažnosť zo dňa 17.02.2017 (č.l. 122) z dôvodov uvedených v

- § 440 ods. 1 písm. g) v spojení s odsekom 2 S.s.p., t.j. krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci,
- § 440 ods. 1 písm. h) S.s.p., t.j. krajský súd sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu ako aj
- § 440 ods. 1 písm. j) S.s.p., t.j. krajským súdom podanie bolo nezákonne odmietnuté.

12. Sťažovateľ v nasledujúcich sťažnostných bodoch v zmysle § 445 ods. 1 písm. c) S.s.p. vrátane nutnosti zohľadniť hore uvedenú povinnosť podľa odseku 2 najmä uviedol, že:

k písm. g) a j) :

- v zmysle súdnej praxe spôsobilým predmetom súdneho prieskumu sú aj rozhodnutia orgánov verejnej správy, ktoré síce nemajú formálne náležitosti či povahu rozhodnutia, ale sa dotýkajú/ môžu dotknúť práv a právom chránených záujmov fyzických alebo právnických osôb, o napríklad listy v zmysle § 3 ods. 6 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „Správny poriadok“),
- uloženie povinnosti žalovaným ako riadiacim orgánom predstavuje závažný zásah do práv sťažovateľa vlastníť a pokojne užívať majetok, o nemá žiadnu právne relevantnú možnosť namietat' predmetné „podkladové rozhodnutie“, o nemá možnosť ovplyvniť výšku sumy, ktorú bude povinný vrátiť,
- o ide o 1,5 násobok sumy uvedenej v preskúvanom úradnom liste,
- Správa o nezrovnalosti a Žiadosť o vrátenie finančných prostriedkov nie sú podkladové rozhodnutia, o majú autoritatívny vzťah k jeho adresátovi (sťažovateľovi) a žalovaný v tomto prípade vystupuje v postavení subjektu vykonávajúceho verejnú moc,
- existujú dve samostatné, správno-právne situácie, ktoré nemajú v rámci súdneho prieskumu rovnaké postavenie, o základ tohto procesu spočíva v postupoch (kontrole), ktorými sú konštatované/zistené porušenia zákona v postupe verejného obstarávania.
- správny súd má za to, že Správa o nezrovnalosti a Žiadosť o vrátenie finančných prostriedkov nie sú konečnými autoritatívnymi rozhodnutiami správneho orgánu o právach a povinnostiach sťažovateľa, o avšak sťažovateľ sa domnieva, že obidve listiny majú povahu správneho rozhodnutia, ktoré zasahuje do subjektívnych práv uložením povinnosti zaplatiť tam uvedenú istinu,
- odmietnutím žaloby podľa ustanovenia § 98 ods. 1 písm. g) S.s.p., ktorému predchádzalo nesprávne právne posúdenie správneho súdu, predstavuje bez pochyby porušenie práva sťažovateľky na spravodlivý proces.

13. Záverom sťažovateľ navrhla procesný záver konania na kasačnom súde v tom duchu, aby kasačný súd napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil správne mu súdu na ďalšie konanie. Pre prípad úspechu si sťažovateľ uplatnila nárok na trovy predchádzajúceho konania ako aj trovy kasačného konania.

B)

14. Z vyjadrenia žalovaného z 27.03.2017 (č.l. 137) vyplýva, že nesúhlasí so sťažnostnými bodmi ako aj s názorom sťažovateľa, že už samotná hrozba rozhodnutia žalovaného o vrátení 1,5 násobku predstavuje závažný zásah do jeho práv vlastníť a pokojne užívať majetok. Správa o nezrovnalosti neobsahuje explicitné a autoritatívne stanovenie povinnosti vrátiť finančné prostriedky. V tejto súvislosti žalovaný poukazuje na to, že až Ministerstvo školstva, vedy, výskumu a športu Slovenskej republiky začne správne konanie, tak sťažovateľ bude riadne upovedomený o začatí tohto konania a bude vyzvaný na vyjadrenie pred vydaním rozhodnutia podľa § 27a ods. 3, 5, 7 zák. č. 528/2008 Z. z. Preto preskúmaný úradný list predstavuje iba výzvu na dobrovoľné vrátenie časti NFP.

15. Preskúmaný úradný list je v súlade so štandardnou judikatúrou Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (viď uznesenie sp.zn. 4Sžf/56/2015), ktorá tiež označuje preskúmaný úradný list za opatrenie predbežnej povahy. Povinnosť vrátiť 1,5 násobok sumy uvedenej v preskúmanom úradnom liste môže sťažovateľovi uložiť iba uvedené ministerstvo vydaním rozhodnutia podľa § 27a ods. 5 zák. č. 528/2008 Z. z.

16. Následne žalovaný zdôraznil vplyv ustanovenia § 14 ods. 18 zák. č. 528/2008 Z. z., podľa ktorého rozhodnutia vydané v konaní podľa Druhej časti tohto zákona nie sú preskúmateľné súdom. Správa o nezrovnalosti, ktorej súčasťou je stanovenie a vyčíslenie korekcie, je podľa žalovaného vydaná podľa § 26 ods. 10 zák. č. 528/2008 Z.z., teda podľa Druhej časti tohto zákona, a teda nie je preskúmateľná súdom.

Podľa § 14 ods. 18 zák. č. 528/2008 Z.z. v citovanom znení rozhodnutia vydané v konaní podľa tejto časti zákona nie sú preskúmateľné súdom [odkaz na § 248 písm. d) Občianskeho súdneho poriadku].

Podľa § 248 písm. d) Občianskeho súdneho poriadku v poslednom platnom znení súdy nepreskúmajú d) rozhodnutia správnych orgánov, ktorých preskúmanie vylučujú osobitné zákony.

17. Záverom žalovaný navrhol kasačnému súdu, aby kasačnú sťažnosť postupom podľa § 461 S.s.p. zamietol. Súčasne požiadal kasačný súd, aby zaviazal sťažovateľa na zaplatenie trov kasačného konania.

IV.

Právne názory kasačného súdu

18. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 S.s.p.) predovšetkým postupom podľa § 452 ods. 1 v spojení s § 439 S.s.p. preskúmal prípustnosť kasačnej sťažnosti a z toho vyplývajúce možné dôvody jej odmietnutia. Po zistení, že kasačnú sťažnosť podala sťažovateľ včas (§ 443 ods. 2 písm. a/ S.s.p.), a s prihliadnutím na formálnu viazanosť posudzovania kasačnej sťažnosti (§ 453 ods. 2 časť vety prvej pred bodkočiarkou v spojení s § 439 ods. 3 písm. a/ S.s.p.) a neviazanosť sťažnostným návrhom (§ 453 ods. 3 S.s.p.) kasačný súd preskúmal napadnuté uznesenie spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu, a jednomyselne (§ 464 v spojení s § 139 ods. 4 S.s.p.) si osvojil záver, že kasačnú sťažnosť je v zmysle § 461 S.s.p. potrebné zamietnuť, nakoľko po jej preskúmaní kasačný súd na základe nižšie uvedených právnych názorov dospel k presvedčeniu, že je nedôvodná.

19. Na prvom mieste kasačný súd s prihliadnutím na obligatórne dôvody kasačnej sťažnosti zdôrazňuje, že zákonodarca výkon správneho súdnictva (najmä čl. 46 a čl. 142 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky) založil iba na návrhovej slobode účastníka (v preskúmanej veci sťažovateľ), t.j. na zodpovednosti za obranu svojich práv (vigilantibus leges sunt scriptae) v medziach čl. 13 Dohovoru o ochrane základných práv a ľudských slobôd, vybrať si podľa Správneho súdneho poriadku z prostriedkov ochrany ten

najvhodnejší na riadne spochybnenie napadnutého uznesenia. Preto kasačný súd nie je oprávnený do tejto procesnej slobody vstupovať.

20. V uvedenej súvislosti musí kasačný súd tiež zdôrazniť, že právo na súdnu ochranu (čl. 46 a nasl. ústavy Slovenskej republiky) nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzujúcim podmienkam (čl. 51 ods. 1 ústavy). To platí aj v prípade kasačnej sťažnosti ako mimoriadneho opravného prostriedku (§ 438 ods. 1 S.s.p.), ktorý nie je možné použiť „celoplošne“ na odstránenie nespokojnosti účastníka konania s akýmkoľvek rozhodnutím správneho súdu a ktorej aplikácia môže narušiť princíp právnej istoty strán, ktorých právna vec bola právoplatne skončená (§ 145 S.s.p.).

21. Pôvodná úprava súdneho prieskumu rozhodnutí správnych orgánov vrátane inštitútu opravných prostriedkov sa od účinnosti Správneho súdneho poriadku podstatne zmenila s tým, že konanie o kasačnej sťažnosti má zabezpečiť tri rozdielne úlohy, a to rýchlu a efektívnu nápravu najpodstatnejších procesných pochybení, objasnenie otázok zásadného právneho významu ako aj zjednocovanie judikatúry. Je potom na zvážení sťažovateľa vrátane zvýšeného významu úlohy kvalifikovane právneho konania sťažovateľa (§ 5 ods. 5 v spojení s § 449 ods. 1 veta prvá S.s.p.), ktorú z uvedených úloh má ním podaná kasačná sťažnosť v správnom súdnictve plniť.

22. Zo zásady, že kasačný súd je dôvodmi kasačnej sťažnosti viazaný [§ 439 ods. 3 písm. a) a contrario § 453 ods. 2 veta druhá S.s.p.] jednoznačne vyplýva procesná povinnosť sťažovateľa s plnou zodpovednosťou za procesný výsledok navrhnutý v kasačnej sťažnosti [sťažnostný návrh podľa § 445 ods. 1 písm. d) S.s.p.] objasniť zákonným spôsobom, z čoho vyvodzuje prípustnosť opravného prostriedku, a náležite vymedziť dôvod kasačnej sťažnosti [§ 440 v spojení s 445 ods. 1 písm. c) S.s.p.]. V dôsledku spomenutej viazanosti kasačný súd nekoná nad rozsah (§ 453 úvod S.s.p.), ktorý sťažovateľ vymedzil v kasačnej sťažnosti uplatneným dôvodom.

23. Sťažovateľ zakladá svoju kasačnú sťažnosť na viacerých dôvodov, avšak správny súd jednoznačne rozhodol o odmietnutí žaloby. Je pravda, že zákonodarca pre účastníka súdneho prieskumu ponúkol prostredníctvom ustanovenia § 440 ods. 1 S.s.p. dostatočne jasnú a prehľadnú hierarchiu dôvodov zoradených pod písm. a) až j) a umožňujúcich nespokojnému účastníkovi (sťažovateľovi) napadnúť prostredníctvom kasačnej sťažnosti zákonnosť rozhodnutia správneho súdu. Hoci kasačný súd nespochybňuje, že v niektorých prípadoch môže sťažovateľ na obranu svojich práv využiť aj viaceré dôvody kasačnej sťažnosti zakotvené v citovanom ustanovení, dôvody uvedené v § 440 S.s.p. pod písmenami g) a j) sa logicky vylučujú.

24. Pre Najvyšší súd je zo slovného spojenia „podanie bolo nezákonne odmietnuté“ jednoznačné, že zámerom zákonodarcu v prípade dôvodu uvedeného pod písm. g) bolo umožniť sťažovateľovi spochybnenie súdneho rozhodovania v merite veci, t.j. vadnej aplikácie možno nesprávne určenej hmotnoprávnej normy na dostatočne zistený skutkový stav; naopak v prípade dôvodu uvedeného pod písm. j) zákonodarca sledoval umožniť spochybnenie procesného názoru správneho súdu pri aplikácii konkrétnej procesnej normy, ktorá výnimočne oprávňuje správny súd na odmietnutie súdnej ochrany (denegatio iustitiae), ktorá vzhľadom na nesplnenie procesných podmienok zabezpečujúcich riadnosť súdneho prieskumu negatívne vymedzených pod písm. a) až h) v odseku 1 § 98 S.s.p. sa neposkytne v konaní zavŕšeným meritórnym alebo procesným rozhodnutím.

25. Preto kasačný súd musí konštatovať, že zvyšné dôvody, ktoré sťažovateľ nastolil, t.j. že správny súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci [§ 440 ods. 1 písm. g) S.s.p.] ako aj odklon od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu [§ 440 ods. 1 písm. h) S.s.p.], sú nadbytočné, a preto sa s nimi kasačný súd nebude zabrať.

26. Takto uvedený dôvod kasačnej sťažnosti zakotvený v ustanovení § 440 ods. 1 písm. j) S.s.p. má svoj základ v nezákonnom odmietnutí podania sťažovateľa, t.j. jeho žaloby. Z výroku napadnutého uznesenia nepochybne vyplýva, že krajský súd žalobu odmietol, pričom ako právny základ na

odmietnutie použil ustanovenie § 98 ods. 1 písm. g) S.s.p., t.j. že žalobu ako podanie označil za neprípustnú. Prítom neprípustnosť žaloby správny súd založil najmä na aplikácii ustanovenia § 7 písm. e) S.s.p. na zistené skutočnosti (viď aj bod č. 30 napadnutého uznesenia) a súčasne zdôraznil aj ustanovenie § 14 ods. 18 zák. č. 528/2008 Z. z.

Podľa § 98 ods. 1 písm. g) S.s.p. v citovanom znení správny súd uznesením odmietne žalobu, ak je neprípustná.

Podľa § 7 písm. e) S.s.p. v citovanom znení správne súdy nepreskúmajú rozhodnutia orgánov verejnej správy a opatrenia orgánov verejnej správy predbežnej, procesnej alebo poriadkovej povahy, ak nemohli mať za následok ujmu na subjektívnych právach účastníka konania.

27. Aj pre kasačný súd nie je sporné, že zákonodarca zo súdno-správneho prieskumu v zmysle vyššie citovaného ustanovenia § 14 ods. 18 zák. č. 528/2008 Z.z. (viď bod č. 16) výslovne vylúčil všetky rozhodnutia vydané v konaní podľa Druhej časti zák. č. 528/2008 Z. z. Z uvedeného dôvodu je argumentácia sťažovateľa neopodstatnená, nakoľko skutočne ustanovenie § 27a ods. 1 zák. č. 528/2008 Z.z., na základe ktorého bolo preskúmaný úradný list, t.j. výzva na vrátenie poskytnutého príspevku alebo jeho časti, žalovaným vyhotovený, je súčasťou Druhej časti zák. č. 528/2008 Z. z.

28. Avšak spornou skutočnosťou je to, či preskúmaný úradný list vôbec je možné označiť za rozhodnutie, ktoré je pre účely súdneho prieskumu vymedzené prostredníctvom § 3 ods. 1 písm. b) S.s.p. V uvedenej súvislosti preto Najvyšší súd zdôrazniť (viď aj bod č. 15), že prostredníctvom svojej rozhodovacej činnosti už riešil veci týkajúce sa právomoci správneho súdu vykonať súdny prieskum preskúmaného úradného listu v agende sporov dotýkajúcich sa procesu vrátenia finančných prostriedkov poskytnutých tak zo zdrojov Európskej únie ako aj štátneho rozpočtu, t.j. aj výzvy na vrátenie finančných prostriedkov.

Podľa § 3 ods. 1 písm. b) S.s.p. v citovanom znení na účely tohto zákona sa rozumie

b) rozhodnutím orgánu verejnej správy správny akt vydaný orgánom verejnej správy v administratívnom konaní, ktorý je formálne označený ako rozhodnutie alebo je za rozhodnutie považovaný podľa osobitného predpisu a zakladá, mení, zrušuje alebo deklaruje práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzickej osoby a právnickej osoby, alebo sa jej priamo dotýka.

29. Kasačný súd vo svojej rozhodovacej činnosti neustále poukazuje na nutnosť dodržiavať zásadu právnej istoty (čl. 1 ods. 1 veta prvá Ústavy Slovenskej republiky) aj vo vzťahu k doterajšej rozhodovacej praxi Najvyššieho súdu vrátane jeho výkonu podľa Občianskeho súdneho poriadku, t.j. že v obdobných veciach je možné sa od predchádzajúceho súdneho rozhodnutia meritórne odchýliť iba, ak sa podstatne zmenili skutkové okolnosti a právny základ pre vyhlásenie súdneho rozhodnutia. Navyše s princípom právnej istoty je tesne spojená kontinuita právnych názorov súdov na riešenie obdobných vecí.

30. S prihliadnutím (čl. 1 ods. 1 veta prvá ústavy Slovenskej republiky) na relevantnú judikatúru Ústavného súdu Slovenskej republiky (najmä sp. zn. PL.ÚS 16/95) ktorá konštatuje, že súčasťou princípu právnej istoty je tiež požiadavka, aby sa na určitú právne relevantnú otázku pri opakovaní v rovnakých podmienkach dala rovnaká odpoveď, pre všeobecné súdy vyplýva povinnosť, aby obdobné spory boli právne posudzované rovnakým spôsobom.

31. Avšak v preskúmanej veci z citovanej judikatúry Najvyššieho súdu tak žalovaným ako sťažovateľom vyplýva, že nie je jednoznačná, a preto od kasačného súdu účastníci legitímne očakávajú, že ak sa rovnaké alebo analogické situácie riešia odchylnym spôsobom, potom tento prístup je nutné objektívne a rozumne odôvodniť, inak by došlo k porušeniu zásady právnej istoty a zákonom ustanovenej povinnosti pri zabezpečovaní jednoty rozhodovania Najvyšším súdom.

32. Preto kasačný súd musí prezentovať právne názory, ktoré boli vyslovené iným senátom Najvyššieho súdu v obdobnej veci, a to prostredníctvom zastavujúceho uznesenia Najvyššieho súdu zo dňa 8. júna 2016 sp.zn. 4Sžf/56/2015 (a správnym súdom ako aj žalovaným argumentačne v ich argumentácii aj spomenutým), podľa ktorého (konajúci senát cituje v zmysle ustanovenia § 464 ods. 1 S.s.p. v rozsahu

relevantnom pre odôvodnenie svojich nižšie vyslovených záverov, v podrobnostiach je celý text rozhodnutia zverejnený na internetovej stránke Najvyššieho súdu):

„Odvolací súd skôr, ako podrobil prejednávanej veci meritórnemu prieskumu, zisťoval, či v prejednávanej veci je daná právomoc súdu na konanie a rozhodovanie vo veci.

Správne súdnictvo je založené na princípe generálnej klauzuly, ktorá je formulovaná tak, že súdy v zásade preskúmajú všetky rozhodnutia orgánov verejnej správy, s výnimkou tých, ktoré zákon výslovne z prieskumu vylučuje. Rozsah právomocí pri preskúmaní správnych rozhodnutí je teda obmedzený negatívnou enumeráciou rozhodnutí, ktoré správne súdy nepreskúmajú.

Rozhodnutia, ktoré správne súdy nepreskúmajú, sú vymedzené v ustanovení § 248 O.s.p.. Predmetné ustanovenie v písmene a/ až c/ obsahuje taxatívny výpočet konkrétnych druhov rozhodnutí, ktoré sú vylúčené zo súdneho prieskumu. V písmene d/ Občiansky súdny poriadok odkazuje na osobitné zákony, ktoré vylučujú právomoc správnych súdov na preskúmanie rozhodnutí orgánov verejnej správy.

V prejednávanej veci uzatvoril žalobca zmluvu o poskytnutí nenávratného finančného príspevku s Ministerstvom životného prostredia Slovenskej republiky, a to podľa § 15 ods. 1 zákona o pomoci a podpore. Na základe uvedenej zmluvy boli žalobcovi poskytnuté finančné prostriedky na účel uvedený v predmetnej zmluve na základe uskutočneného verejného obstarávania. Následne ministerstvo životného prostredia vykonalo administratívnu kontrolu verejného obstarávania, ktoré sa vykonalo na v nadväznosti na uzatvorenú zmluvu, a to v súlade s príslušnými ustanoveniami zákona o pomoci a podpore. V priebehu kontroly boli zistené určité nezrovnalosti, ktoré boli žalobcovi oznámené formou Správy o zistenej nezrovnalosti, tak ako to ustanovuje zákon o pomoci a podpore vo svojej druhej časti. Predmetnú správu je možné považovať podľa názoru senátu najvyššieho súdu za podkladové rozhodnutie, ktoré má predbežnú povahu vzhľadom na postup upravený v § 27a citovaného zákona.

Na základe vyššie uvedeného najvyšší súd konštatuje, že v prejednávanej veci sa jedná o konanie podľa druhej časti zákona o pomoci a podpore, keďže predmetom preskúmanej veci je eventuálne vrátenie prostriedkov z kohézneho fondu, priorityne poskytnutých na účely odpadového hospodárstva.

.....

Krajský súd v odôvodnení napadnutého rozsudku poukazuje na čl. 46 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, podľa ktorého, kto tvrdí, že bol na svojich právach ukrátený rozhodnutím orgánu verejnej správy, môže sa obrátiť na súd, aby preskúmal zákonnosť takéhoto rozhodnutia, ak zákon neustanovuje inak. Z právomoci súdu však nesmie byť vylúčené preskúmanie rozhodnutí týkajúcich sa základných práv a slobôd. Na základe uvedeného krajský súd vyvodil, že napadnutým rozhodnutím bol žalobca ukrátený na svojich právach

Najvyšší súd sa nestotožňuje s názorom krajského súdu, že právo žalobcu na poskytnutie prostriedkov z fondov Európskej únie patrí k základným právam a slobodám. Výpočet základných ľudských práv a slobôd obsahuje Ústava Slovenskej republiky vo svojej druhej hlave ako aj Dohovor o ochrane základných práv a ľudských slobôd. Odvolací súd má za to, že v nich nie je obsiahnuté právo, ktoré by korešpondovalo s právom, ktorého ochrana sa domáha žalobca. Prejednávajúcu vec teda nemožno posudzovať podľa čl. 46 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky."

33. Kasačný súd sa stotožňuje s vyššie uvedeným záverom, že na prvom mieste sa musí správny súd vysporiadať s otázkou svojej právomoci, a to najmä s prihliadnutím na procesné ustanovenie limitujúce poskytovanie súdnej ochrany prostredníctvom správneho súdnictva (pôvodne § 248 O.s.p., súčasne ustanovenie § 7 S.s.p.), nakoľko, ako správne konštatoval senát 4S Najvyššieho súdu (obdobný právny názor bol potvrdený aj v uznesení sp.zn. 1Sžf 87/2016 zo dňa 14. februára 2017), nie je možné si osvojiť záver, že žiadosť sťažovateľa na poskytnutie prostriedkov z fondov Európskej únie sa opiera o základné práva a slobody v zmysle hore citovaného čl. 46 ods. 2 ústavy Slovenskej republiky. Uvedená výzva je iba iným aktom orgánu verejnej správy (v ustanovení § 7 písm. b/ S.s.p. zákonodarca zvolil terminológiu „správne akty orgánov verejnej správy, ktoré nemajú povahu rozhodnutia o právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach fyzickej osoby a právnickej osoby“) vo forme notifikácie skutočností zistených v kontrolných konaniach a neobsahuje prvky rozhodnutia, ktoré by umožnili vyslovenú povinnosť vrátiť finančné prostriedky vymôcť proti vôli sťažovateľa. Preto nie ani vhodné túto výzvu označovať ako „podkladové rozhodnutie“, lebo ide o podklad možného rozhodnutia. Podľa § 7 písm. b) S.s.p. v citovanom znení Správne súdy nepreskúmajú

b) správne akty orgánov verejnej správy, ktoré nemajú povahu rozhodnutia o právach, právom

chránených záujmoch alebo povinnostiach fyzickej osoby a právnickej osoby, najmä rozhodnutia a opatrenia organizačnej povahy a rozhodnutia a opatrenia upravujúce vnútorné pomery orgánu, ktorý ich vydal, ak tento zákon neustanovuje inak.

34. Navyše správne žalovaný vo svojom vyjadrení zdôraznil, že on nie je oprávneným orgánom na ďalší zákonný postup, ale musí celú vec v zmysle § 27a ods. 2 zák. č. 528/2008 Z.z. odstúpiť na orgán podľa osobitného predpisu, ktorý je podľa žalovaného Osobitná komisia Ministerstva školstva, vedy, výskumu a športu Slovenskej republiky pre správne konanie v oblasti pomoci a podpory poskytovanej z Európskeho spoločenstva.

35. Na rozdiel však od zastavujúceho dôvodu vysloveného v hore citovanom uznesení, t.j. že aplikácia § 14 ods. 18 zák. č. 528/2008 Z.z. v spojení s § 248 písm. d) O.s.p. je zastavujúcim dôvodom, spresnil v minulosti konajúci senát 1S Najvyššieho súdu (m.m. uznesenie sp.zn. 1Sžfk/21/2017 zo dňa 14. februára 2017) na základe nižšie vyslovených právnych názorov záver senátu 4S tak, že zastavujúcim dôvodom je aplikácia § 27a ods. 1 zák. č. 528/2008 Z. z. v spojení s § 248 písm. a) O.s.p. Pre procesne zmenené podmienky po 01.07.2016 je tento právny názor modifikovať tak, že zastavujúcim dôvodom je aplikácia § 27a ods. 1 zák. č. 528/2008 Z. z. v spojení s § 7 písm. b) O.s.p.

36. Aj v preskúmvanej veci je pre kasačný súd nepochybné, že v zmysle § 15 ods. 1 zák. č. 528/2008 Z.z. úspešnému predkladateľovi žiadosti, t.j. aj sťažovateľovi, sa pomoc, resp. podpora poskytuje na základe súkromnoprávneho vzťahu, ktorý vychádza zo zmluvy NFP uzavretej podľa § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka.

37. Ďalej však už, ako správne konštatovala sťažovateľ, žalovaný tu vystupuje v pozícii orgánu verejnej správy, t.j. ako riadiaci orgán mu do pôsobnosti zverené finančné zdroje spravuje s dohľadovým vrchnostenským oprávnením, ktoré mu najmä vyplýva z ustanovení
- § 24b a nasl. zák. č. 528/2008 Z. z. (výkon dohľadu nad plnením podmienok poskytnutia pomoci a podpory, súlad platby a súvisiacej dokumentácie so záväznými predpismi, či hospodárnosť, efektívnosť, účinnosť a účelnosť použitia pomoci a podpory), resp.
- § 26 zák. č. 528/2008 Z. z. (výkon ochrany finančných záujmov vrátane zistenia nezrovnalostí).

38. Pokiaľ v rámci výkonu svojich oprávnení žalovaný z pozície riadiaceho orgánu zistí existenciu nezrovnalosti, je povinný túto skutočnosť oznámiť sťažovateľovi ako prijímateľovi finančných prostriedkov (viď § 26 ods. 3 zák. č. 528/2008 Z. z.) prostredníctvom správy o zistenej nezrovnalosti ako jednej časti preskúmvaného úradného listu. Kasačný súd nevyklučuje ani tú skutočnosť, že tento postup má nielen charakter obligatórneho predbežného prerokovania zistenej nezrovnalosti (kasačný súd na tomto mieste aj upozorňuje na podstatu slova „nezrovnalosť“) ale aj napĺňa inštitút notifikácie tejto skutočnosti smerom ku kompetentným orgánom Európskej únie.

39. Práve zákon oprávňuje (explicitne núti) žalovaného v prípade tvrdeného porušenia pravidiel a postupov verejného obstarávania, aby v tomto štádiu výkonu dohľadových oprávnení zväžil pri sťažovateľovi ako prijímateľovi NFP popri oznámení o zistenej nezrovnalosti aj vyhotovenie výzvy na vrátenie poskytnutého NFP alebo jeho časti na predmet zákazky (§ 27a ods. 1 zák. č. 528/2008 Z. z.), resp. aj využiť svoje reparačné oprávnenie, t.j. pozastaviť, zamietnuť alebo upraviť výšku platby pre projekt alebo jeho časť (§ 7 ods. 6 zák. č. 528/2008 Z. z.). Zákonodarcom použité oprávnenie „možnosť vyzvať“ je nutné vykladať, a to aj s prihliadnutím na neoprávnenie žalovaného vykonať autoritatívny výklad ustanovení zák. č. 25/2006 Z. z. žalovaným, v tom zmysle, že ide o uplatnenie notifikačného (oznamovacieho) oprávnenia orgánu verejnej správy v rámci výkonu dohľadových oprávnení s budúcim podkladovým a preukazným cieľom, avšak v žiadnom prípade nejde o výkon vrchnostenskej rozhodovacej právomoci v tom zmysle, ako sa domnieva sťažovateľ.

Podľa § 26 ods. 3 zák. č. 528/2008 Z.z. v citovanom znení platí, že ak riadiaci orgán zistí nezrovnalosť z vlastného podnetu alebo iného podnetu, je povinný vypracovať a predložiť správu o zistenej nezrovnalosti certifikačnému orgánu, platobnej jednotke a prijímateľovi.

Podľa § 7 ods. 6 zák. č. 528/2008 Z.z. v citovanom znení riadiaci orgán je oprávnený pozastaviť,

zamietnuť alebo upraviť výšku platby pre projekt alebo jeho časť, ak zistí nedostatky [poznámka pod čiarou smeruje napríklad na čl. 2 ods. 7 nariadenia (ES) č. 1083/2006 v platnom znení, čl. 3 písm. q) nariadenia (ES) č. 1198/2006] v postupe prijímateľa a partnera pri realizácii pomoci a podpory.

Podľa § 27a ods. 1 zák. č. 528/2008 Z.z. v citovanom znení platí, že ak riadiaci orgán zistí porušenie pravidiel a postupov verejného obstarávania, môže vyzvať prijímateľa na vrátenie poskytnutého príspevku alebo jeho časti na predmet zákazky.

Podľa § 27a ods. 2 zák. č. 528/2008 Z.z. v citovanom znení platí, že ak prijímateľ nevráti príspevok alebo jeho časť na základe výzvy podľa odseku 1, riadiaci orgán oznámi podnet orgánu podľa osobitného predpisu [poznámka pod čiarou smeruje na zákon č. 25/2006 Z. z. v znení neskorších predpisov].

Podľa § 27a ods. 3 zák. č. 528/2008 Z.z. v citovanom znení platí, že ak bolo na základe podnetu podľa odseku 2 zistené porušenie pravidiel a postupov verejného obstarávania [poznámka pod čiarou smeruje na zákon č. 25/2006 Z.z. v znení neskorších predpisov], riadiaci orgán rozhodne o vrátení jeden a pol násobku sumy uvedenej vo výzve podľa odseku 1, najviac však 100% poskytnutého príspevku alebo jeho časti na predmet zákazky, ak

a) bola právoplatným rozhodnutím uložená pokuta za porušenie pravidiel a postupov verejného obstarávania [poznámka pod čiarou smeruje na § 149 zákona č. 25/2006 Z.z. v znení neskorších predpisov], alebo

b) bolo zistené porušenie pravidiel a postupov verejného obstarávania uvedené v protokole [poznámka pod čiarou smeruje na § 146c zákona č. 25/2006 Z.z. v znení neskorších predpisov], ktoré malo alebo mohlo mať vplyv na výsledok verejného obstarávania a za ktoré sa neukladá pokuta podľa písmena a).

40. Celé štádium výkonu dohľadových oprávnení žalovaného ako riadiaceho orgánu sa ukončuje v okamihu, kedy je v dôsledku platobnej pasivity prijímateľa autoritatívne potvrdené tvrdené porušenie pravidiel a postupov verejného obstarávania prostredníctvom uloženia pokuty, resp. v osobitných situáciách len zachyteného v protokole iného správneho orgánu, konkrétne Úradu pre verejné obstarávanie.

Až na uvedenom základe vzniká žalovanému vrchnostenská právomoc rozhodnúť o vrátení príslušného násobku sumy uvedenej v pôvodnej výzve, ktorá je však zákonom limitovaná 100% výškou poskytnutého príspevku alebo jeho časti na predmet zákazky.

41. Nakoľko na úkony orgánu verejnej správy pri výkone dohľadových vrchnostenských oprávnení (kontrola, dohľad či dozor) a na ich hmotne zachytené výsledky (protokoly, záznamy či zápisnice) sa v správnom súdnictve najmä v širšom vymedzení nazerá ako na individuálne úkony orgánov verejnej správy s charakterom predbežnej povahy (obdobne aj uznesenie Najvyššieho súdu sp.zn. 4Sžf/56/2015 v spojení s rozhodnutím Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. II. ÚS 219/2015 zo dňa 1. apríla 2015) s možnosťou ich negatívny obsah ovplyvniť formou námietok použitých väčšinou s vylúčením účinkov Správneho poriadku, Najvyšší súd musel vyhodnotiť preskúmaný úradný list, hoc chápe aj argumentáciu sťažovateľa (viď bod č. 14), že preskúmaný úradný list obsahuje v svojej podstate hrozbu možného zásahu do jeho práv, avšak zákonnú oprávnenosť tejto hrozby, ako bolo uvedené vyššie, môže sťažovateľ spochybníť inými prostriedkami nápravy, súladne so závermi správneho súdu ako iný akt orgánu verejnej správy (viď najmä širšiu definíciu tohto pojmu správneho práva v odbornej literatúre ako je Hendrych, D.: Správni právo, s. 265 a ďalej), ktorý nie je možné v zmysle § 7 písm. b) S.s.p. podrobiť súdnej právomoci v správnom súdnictve.

42. V súvislosti s argumentáciou účastníkov aj kasačný súd zdôrazňuje, že

- pri vydávaní preskúmaného úradného listu vo forme výzvy na vrátenie finančných prostriedkov poskytnutých podľa zák. č. 528/2008 Z.z. nemohol žalovaný uplatniť svoju rozhodovaciu právomoc,

- preskúmaný úradný list nie je formálne označený ako rozhodnutie a ani túto vlastnosť mu neprpisuje žiadny osobitný zákon a

- v jeho texte sa nachádzajú odkazy na zmluvu NFP,

tak kasačný súd zotrváva na svojom právnom názore, že išlo o iný akt orgánu verejnej správy, u ktorého absentuje donucovacia zložka výkonu verejnej moci, t.j. ide v zmysle judikatúry Najvyššieho súdu o výzvu na „dobrovoľné“ plnenie oznámenej (nie uloženej) povinnosti na základe zistených (t.j. iba tvrdených) skutočností s právnym podkladom v súkromnom práve (viď zmluva NFP a jej

súkromnoprávny podklad).

43. Na základe uvedeného kasačný súd konštatuje, že doručením správy o zistenej nezrovnalosti s výzvou na vrátenie finančných prostriedkov podľa zák. č. 528/2008 Z. z. ešte nedochádza k uplatneniu vrchnostenských právomocí riadiaceho orgánu a k autoritatívnemu zásahu do právnej sféry sťažovateľa s uložením právnej povinnosti. Na uvedenú výzvu je potom treba nazerať ako na naplnenie povinného štádia riešenia nezrovnalosti v súvislosti s čerpaním NFP. Pokiaľ žalovaný nepristúpi k iniciovaniu správneho konania podľa § 27a ods. 5 zák. č. 528/2008 Z. z., potom je vecou vnútorného zváženia sťažovateľa, či uvedenú výzvu splní.

44. Prioritu súkromnoprávnej úpravy vzťahu sťažovateľa so žalovaným zákonodarca podčiarkol tiež úpravou zakotvenou najmä v tretej vete ustanovenia § 14 ods. 8 zák. č. 528/2008 Z. z., kedy oprávnenie na preskúmanie rozhodnutia o schválení žiadosti môže uplatniť štatutárny orgán riadiaceho orgánu iba v časovom období, kedy nedošlo k zaslaniu návrhu na uzavretie zmluvy žiadateľovi, t.j. v preskúmvanej veci sťažovateľovi.

Podľa § 14 ods. 8 zák. č. 528/2008 Z.z. v citovanom znení štatutárny orgán riadiaceho orgánu môže z vlastného podnetu preskúmať rozhodnutie o schválení žiadosti alebo rozhodnutie o neschválení žiadosti. Ak bolo toto rozhodnutie vydané v rozpore s podmienkami poskytnutia pomoci a podpory podľa § 13 ods. 3, štatutárny orgán riadiaceho orgánu vydá rozhodnutie o preskúmaní tohto rozhodnutia, ktorým toto rozhodnutie zmení alebo zruší, a súčasne rozhodne o schválení žiadosti alebo neschválení žiadosti. Štatutárny orgán riadiaceho orgánu môže postupovať podľa prvej a druhej vety len do zaslania návrhu na uzavretie zmluvy žiadateľovi, ak ide o preskúmanie rozhodnutia o schválení žiadosti, a do šiestich mesiacov od rozhodnutia o neschválení žiadosti, ak ide o preskúmanie rozhodnutia o neschválení žiadosti.

45. S poukazom na takto vyslovený záver kasačný súd zdôrazňuje osobitný charakter právneho vzťahu medzi sťažovateľom ako prijímateľom a žalovaným, ktorý je oveľa komplikovanejší a pre tradičné prostredie správneho práva predstavuje osobitný právny vzťah tak s prvkami súkromného práva ako aj práva verejného, t.j. s vložením najmä administratívnych postupov kontroly, auditu použitia, vymáhania resp. zadržania v zmysle nielen zmluvy NFP ale aj dotknutej právnej úpravy. Pritom je nutné vychádzať z premisy, že uvedená zmluva NFP je vymedzená zákonom ako podklad pre poskytnutie a realizáciu pomoci a podpory (§ 12 ods. 1 a 15 ods. 1 a 4 zák. č. 528/2008 Z. z.).

46. Zvyšné sťažnostné body sťažovateľa v spojení s argumentáciou žalovaného kasačný súd nepreskúmal, nakoľko išlo o sťažnostné body, resp. o pôvodnú žalobnú argumentáciu, ktorá smerovala k meritu preskúmvanej veci, kde však, ako bolo vyššie odôvodnené, dotknutému správne mu súdu chyba právomoc.

47. V súlade s citovanými ustanoveniami i vyššie uvedenými úvahami si kasačný súd osvojil záver, že napadnuté uznesenie je vydané v súlade so zákonom a preto je potrebné kasačnú sťažnosť postupom podľa § 457 ods. 2 a § 461 S.s.p. ako nedôvodnú zamietnuť.

Podľa § 461 S.s.p. v citovanom znení kasačný súd zamietne kasačnú sťažnosť, ak po preskúmaní zistí, že nie je dôvodná.

V.

48. Na základe zisteného skutkového stavu, uvedených právnych skutočností, po vyhodnotení dôvodov kasačnej sťažnosti v spojení s nadväzujúcimi sťažnostnými bodmi sťažovateľa a s vyjadrením žalovaného, ako aj s prihliadnutím na hore uvedené rozhodnutia, pri ktorých Najvyšší súd nezistil žiaden relevantný dôvod, aby sa od ich obsahu a vyslovených právnych názorov (viď účinky sledované v § 250ja ods. 4 a contrario odsek 7 O.s.p. spolu s čl. 144 ods. 1 ústavy) s prihliadnutím na ústavný princíp právnej istoty odchyľil (napríklad zásadná zmena právneho prostredia, zistenie odlišného skutkového stavu alebo prijatie protichodného zjednocovacieho stanoviska v zmysle záverov judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva v oblasti zjednocovania alebo zamedzovania vydávania protirečivých rozsudkov,

najmä vec Zielinsky, Pradal a spol. v. Francúzska republika č. A- 24846/94, 34165/96 až 34173/96, poprípade vec Borovská a Forrai v. Slovenská republika č. A- 48554/10 z 25.11.2014), rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku uznesenia.

49. Sťažovateľ vo svojich argumentoch poukazoval na odlišné právne názory uvedené v rozhodnutiach Najvyššieho súdu, ktorých právnu argumentáciu si však kasačný súd vzhľadom na súčasný vývoj judikatúry kasačného súdu neosvojil. Navyše súčasná judikatúra Ústavného súdu (viď uznesenie č. k. II.ÚS 219/2015-20 zo dňa 1. apríla 2015 v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu sp. zn. 3SŽf 118/2013 zo dňa 1. júla 2014) naznačuje udržateľnosť hore vyslovených záverov.

50. O trovách kasačného konania rozhodol kasačný súd podľa § 167 ods. 1 v spojení s § 467 ods. 1 písm. c) S.s.p. tak, že žiadnemu z účastníkov nárok na náhradu trov kasačného konania podľa jeho výsledku nevzniklo, a preto ho ani nepriznal.

Podľa § 167 ods. 1 S.s.p. v citovanom znení správny súd prizná žalobcovi voči žalovanému právo na úplnú alebo čiastočnú náhradu dôvodne vynaložených trov konania, ak mal žalobca vo veci celkom alebo sčasti úspech.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu n i e j e prípustný opravný prostriedok.